

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 9. 8. 2024
č. j. MSP-475/2024-OSV-OSV/5
Počet listů: 4

R o z h o d n u t í

Ministerstvo spravedlnosti ČR (dále jen „nadřízený orgán“) jako správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 16 odst. 3 a ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 90 správního řádu, **rozhodlo o odvolání** pana **Jana Cibulky**, nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] (dále jen „žadatel“), ze dne 8. 7. 2024, **proti rozhodnutí Vrchního soudu v Praze** ze dne 4. 7. 2024, sp. zn. Si 239/2024, **t a k t o** :

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu **se rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 7. 2024, sp. zn. Si 239/2024**, kterým bylo rozhodnuto, že se podle ust. § 15 odst. 1, ust. § 7 a ust. § 11 odst. 4 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, odmítá žádost žadatele o poskytnutí informace ze dne 21. 5. 2024 požadující *sdělení, zda Vrchní soud v Praze někdy v minulosti rozhodoval o povolení k nasazení tzv. komerčního spyware pro mobilní telefony (NSO Pegasus, Cytrox Predator aj.) tuzemskými zpravodajskými službami či policií, a zda toto nasazení někdy v minulosti povolil*, **potvrzuje a odvolání se z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Okolnosti předcházející napadenému rozhodnutí

- 1 Žadatel požádal dne 21. 5. 2024 Vrchní soud v Praze (dále jen „orgán prvního stupně“) jako povinný subjekt ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o sdělení, *zda Vrchní soud v Praze někdy v minulosti rozhodoval o povolení k nasazení tzv. komerčního spyware pro mobilní telefony (NSO Pegasus, Cytrox Predator aj.) tuzemskými zpravodajskými službami či policií, a zda toto nasazení někdy v minulosti povolil*.

- 2 Orgán prvního stupně žádost rozhodnutím ze dne 3. 6. 2024, sp. zn. Si 239/2024, rozhodl, že se podle ust. § 15 odst. 1 a ust. § 7 InfZ, žádost o poskytnutí informací odmítá. Proti rozhodnutí se žadatel odvolal. Odvolání nadřízený orgán vyhověl, když rozhodnutím ze dne 25. 6. 2024, č. j. MSP-475/2024-OSV-OSV/2, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil orgánu prvního stupně k novému projednání.
- 3 V rozhodnutí ze dne 25. 6. 2024, č. j. MSP-475/2024-OSV-OSV/2, nadřízený orgán zejména orgánu prvního stupně vytkl nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 4 Orgán prvního stupně následně dne 4. 7. 2024 opětovně rozhodl o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, přičemž ve výroku rozhodnutí odkázal na ust. § 15 odst. 1 InfZ a ust. § 11 odst. 4 písm. c) InfZ.
- 5 Své rozhodnutí ze dne 4. 7. 2024 orgán prvního stupně odůvodnil tím, že požadovaná informace je označena za utajovanou informací zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Orgán prvního stupně má dále za to, že požadované informace splňují jak formální podmínku (označení informace jako utajované), tak i podmínku materiální (potenciální ohrožení České republiky v případě jejího vyzrazení), pročez náleží mezi utajované informace. Orgán prvního stupně dále podotkl, že požadovaná informace je součástí seznamu utajovaných informací, který je obsažen v nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací (v příloze č. 18, bod 11).
- 6 Dále orgán prvního stupně konstatoval, že omezení poskytnutí předmětné informace vychází rovněž z informační výluky, která je zakotvena v ust. § 11 odst. 4 písm. c) InfZ.
- 7 Orgán prvního stupně zdůraznil, že identifikoval požadovanou informaci ve výše uvedeném seznamu utajovaných informací. Z kontextu odůvodnění předmětného rozhodnutí dále vyplynulo, že orgán prvního stupně má za to, že předmět žádosti dostatečně specifikoval, a že svým obsahem fakticky odpovídá dané položce nařízení vlády, a je také zřejmé, v čem spočívá riziko ohrožení zájmů státu.
- 8 Ke skutkovým zjištěním orgán prvního stupně konstatoval, že informace o použití zpravodajské techniky je obsaženo pouze ve složkách, na které se vztahuje režim utajení (manipulační kniha) a o agendě se nevedou žádné statistiky ani výkazy. Je tak zřejmé, že s předmětnými informacemi mohou nakládat pouze osoby s příslušnou bezpečnostní prověrkou, nadto dle příslušného rozvrhu práce.

II.

Odvolání

- 1 Dne 8. 7. 2024 bylo orgánu prvního stupně doručeno odvolání žadatele proti rozhodnutí ze dne 4. 7. 2024, sp. zn. Si 239/2024.
- 2 Ve svém odvolání žadatel namítá, že orgán prvního stupně nereflektoval skutečnost, že nepožadoval žádný konkrétní dokument či konkrétní informaci v režimu utajení, nýbrž jeho žádost zněla na dvojici uzavřených (ano/ne) otázek.
- 3 Dále žadatel připomíná, že absence konkrétních materiálních důvodů pro odmítnutí žádosti zakládá nepřezkoumatelnost (rozhodnutí). Jinými slovy je povinností povinného subjektu nejen uvést ustanovení zákona, ale rovněž vysvětlit, jak předmět žádosti svým obsahem fakticky

odpovídá dané položce nařízení vlády o ochraně utajovaných skutečností a v čem spočívá riziko ohrožení chráněných zájmů státu, či ohrožení plnění úkolů tajnými službami.

- 4 Žadatel rovněž nesouhlasí s argumentací orgánu prvního stupně, že jím požadované informace jsou označené za utajované ze zákona, jelikož jde o uzavřené otázky, obecně shrnující rozhodovací praxi dotázaného soudu, přičemž nejde o žádný konkrétní dokument (např. povolení k nasazení operativní techniky).
- 5 Žadatel tak namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, pročez navrhuje jeho zrušení.
- 6 Orgán prvního stupně odvolání nevyhověl a předložil jej dne 23. 7. 2024, spolu se svým spisovým materiálem sp. zn. Si 239/2024 nadřízenému orgánu k dalšímu postupu.

Posouzení odvolání

- 7 Odvolání je včasné a přípustné. InfZ sice neupravuje odvolací lhůtu, avšak podle ust. § 20 odst. 4 InfZ se pro odvolací řízení použijí při postupu podle tohoto zákona ustanovení správního řádu. Podle ust. § 83 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů. Odvolání bylo podáno dne 8. 7. 2024, nelze tedy než uzavřít, že odvolání je včasné.
- 8 Podle ust. § 16 odst. 1 InfZ lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Jelikož podání odvolání proti napadenému rozhodnutí není ze zákona vyloučeno, odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a podané odvolání též splňuje obecné náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu, nelze též než uzavřít, že podané odvolání je přípustné.
- 9 Podle ust. § 82 odst. 1 správního řádu lze odvoláním napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.
- 10 Nadřízený orgán na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí orgánu prvního stupně podle ust. § 89 odst. 1 správního řádu. Nadřízený orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání.
- 11 Nadřízený orgán napadené rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze 4. 7. 2024, sp. zn. Si 239/2024, přezkoumal a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

III.

Právní rámec

- 12 Podle Listiny základních práv a svobod (dále je „Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, patří právo na informace mezi základní politická práva. Dle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své

názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.

- 13 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při užívání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.
- 14 Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověstí jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.
- 15 Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověstí nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.
- 16 Podle názoru nadřízeného orgánu je právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 InfZ. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména:
1. osobní údaje [viz § 8a a § 8b InfZ, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů],
  2. informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení § 84 až 90 občanského zákoníku),
  3. utajované informace (viz § 7 InfZ a ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti),
  4. obchodní tajemství (viz § 9 InfZ a ustanovení § 504 občanského zákoníku),

5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 11 odst. 3,
6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.),

a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytnete. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytnete požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

- 17 Podle ust. § 7 InfZ: „*Je-li požadovaná informace v souladu s právními předpisy⁴) označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup, povinný subjekt ji neposkytne. Povinný subjekt neposkytne rovněž osobní údaje o osobě, která je držitelem osvědčení fyzické osoby pro přístup k utajovaným informacím pro stupeň utajení Přísně tajné a Tajné, pokud by to mohlo ohrozit ochranu utajovaných informací.*“
- 18 Podle ust. § 11 odst. 4 písm. c) InfZ: *Povinné subjekty dále neposkytnou informace o plnění úkolů zpravodajských služeb,¹²) nebo o činnosti zpravodajských služeb, pokud by poskytnutí této informace ohrozilo plnění jejich úkolů či ochranu utajovaných informací.*“
- 19 Podle ust. § 15 odst. 1 InfZ: „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, neryboví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (...), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*“

IV.

Aplikace na předmětný případ

- 20 Z obsahu spisu orgánu prvního stupně sp. zn. Si 239/2024 vyplývá, že žadatel v žádosti o informace požadoval informace spočívající ve sdělení, *zda Vrchní soud v Praze někdy v minulosti rozhodoval o povolení k nasazení tzv. komerčního spyware pro mobilní telefony (NSO Pegasus, Cytrox Predator aj.) tuzemskými zpravodajskými službami či policií, a zda toto nasazení někdy v minulosti povolil.*
- 21 Nadřízený orgán vycházel ze spisu Vrchního soudu v Praze. K dispozici měl žádost o informace ze dne 21. 5. 2024, rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 3. 6. 2024, žadatelovo odvolání ze dne 6. 6. 2024, vyjádření orgánu prvního stupně ze dne 20. 6. 2024, vlastní rozhodnutí ze dne 25. 6. 2024, rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 4. 7. 2024, žadatelovo odvolání ze dne 8. 7. 2024 a vyjádření orgánu prvního stupně ze dne 22. 7. 2024.
- 22 Poté, co nadřízený orgán prostudoval předložený spisový materiál, dospěl postupně k následujícím závěrům. Žadatel se na orgán prvního stupně obrátil s žádostí o sdělení, zda Vrchní soud v Praze rozhodoval o povolení k nasazení tzv. komerčního spyware pro mobilní telefony zpravodajskými službami či policií, a zda toto nasazení povolil. Orgán prvního stupně žadatelovu žádost o informace odmítl, a to s odkazem na ustanovení § 7 InfZ a ust. § 11 odst. 4 písm. c) InfZ. K tomu doplnil, že požadované informace náleží mezi utajované informace a jsou součástí seznamu utajovaných informací, který je obsažen v nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací (v příloze č. 18, bod 11).

- 23 Nadřízený orgán v první řadě připomíná, že podle ust. § 7 InfZ platí, že povinný subjekt neposkytne takovou informaci, která je v souladu s právními předpisy označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup.
- 24 Za utajovanou informaci ve smyslu ust. § 2 písm. a) zákona o ochraně utajovaných informací se považuje informace v jakémkoliv podobě zaznamenaná na jakémkoliv nosiči označená v souladu s uvedeným zákonem, jejíž vyobrazení nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací. Ten je pak stanoven nařízením vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací (srov. § 139 citovaného zákona).
- 25 Žadatel namítá, že utajovanost požadovaných informací nevychází přímo ze zákona, neboť pouze obecně směřují k rozhodovací praxi Vrchního soudu v Praze, nikoliv k žádnému konkrétnímu dokumentu.
- 26 S tímto názorem se nadřízený orgán neztotožňuje. Předně je třeba vzít v potaz skutečnost, že je to sice soud, kdo o žádostech o povolení k nasazení tzv. komerčního spyware rozhoduje, avšak již tyto žádosti jsou vedeny v určitém stupni utajení. Původcem této utajované informace jsou tedy zpravodajské služby či policie. Nadřízený orgán má tudíž za to, že rovněž povaha a stupeň utajení takového povolení a případně dalších informací s jeho vydáním souvisejících se bude odvíjet od toho, jak původce klasifikoval svou žádost o povolení použití zpravodajské techniky. Z toho důvodu je podle názoru nadřízeného orgánu zcela namístě, pokud orgán prvního stupně podřadil žadatelem požadované informace pod přílohu č. 18 výše citovaného nařízení vlády, která stanoví seznam utajovaných informací v oblasti působnosti zpravodajských služeb České republiky [srov. § 3 písm. c) zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky].
- 27 Žadatel ve svém odvolání uvádí, že se orgán prvního stupně omezil pouze na uvedení příslušného ustanovení zákona, ale již nevysvětlil, jaké v projednávaném případě shledal konkrétní materiální důvody pro odmítnutí žádosti, což zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
- 28 Materiální stránka pojmu „utajovaná informace“ vyplývající z ust. § 2 zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, hodnotí nebezpečí, že její vyobrazení či zneužití by mohlo způsobit zájmu České republiky újmu, či by to pro zájem České republiky mohlo být nevýhodné.
- 29 Nadřízený orgán předně připomíná, co již uvedl ve svém předchozím rozhodnutí č. j. MSP-475/2024-OSV ze dne 25. 6. 2024, a sice že Městského soudu v Praze je tak nezbytné, aby rozhodnutí o odepření informace dle ust. § 7 InfZ obsahovalo kromě odkazu na příslušná ustanovení zákona o ochraně utajovaných informací a nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací, i důvody, pro které informace vyžaduje utajení, byť i jen v obecné rovině.
- 30 Vzhledem k tomu, že nadřízený orgán nemá v úmyslu být svých závěrech repetitivní, a k zabránění toho, aby se řízení stalo jakýmsi procesním „ping-pongem“, vzal v úvahu argumenty orgánu prvního stupně obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které odkazují na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2014, č. j. 7 A 140/2010-45, podle kterého je-li požadovaná informace v souladu s právními předpisy označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup, povinný subjekt ji neposkytne.

- 31 Ve světle výše uvedeného vzal nadřízený orgán dále v úvahu to, že jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, jsou požadované informace informacemi o součinnosti s policejními orgány a zpravodajskými službami České republiky při odhalování závažné trestné činnosti včetně mezinárodní spolupráce, jak specifikuje předmětná příloha nařízení vlády č. 522/2005 Sb. Orgán prvního stupně konstatoval, že by žadatel získal utajovanou informaci, jejíž vyzrazení nebo zneužití může působit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné. Na podporu tohoto svého názoru orgán prvního stupně znovu připomněl, že evidenční pomůcky týkající se předmětných činností jsou výslovně zařazeny v seznamu utajovaných informací.
- 32 Nadřízený orgán tak po důkladném zvážení všech okolností případu shledal, že takové odůvodnění výše uvedené materiální stránky utajované informace lze považovat za dostatečné, byť se pohybuje na samé hraně ještě přípustné obecnosti. Předně je třeba znovu připomenout, že jsou to zpravodajské služby či policie, kdo je původcem utajovaných informací, které jsou předmětem žadatelova zájmu. A jsou to právě zpravodajské služby či policie, kdo by mohl poskytnout podrobnější rozbor případných zásahů do zájmů na ochraně utajovaných informací, neboť právě z jejich působnosti vyplývají důvody k utajení požadovaných informací.
- 33 Zároveň má nadřízený orgán za to, že žadatelem požadované informace lze skutečně podřadit pod bod č. 11 zmíněné přílohy č. 18, neboť okruh vymezený v bodu č. 11 této přílohy („Zpravodajské a specifické prostředky, včetně jejich ochrany (stupeň utajení V – Vyobrazené, PT (přísně tajné)) je pro požadované informace zřejmě zcela přílehlavý. Žádá-li totiž zpravodajská služba či policie o nasazení tzv. komerčního spyware pro mobilní telefony, děje se tak v rámci plánování realizace zpravodajské činnosti, přičemž je také nutné přihlídnout k odůvodnění orgánu prvního stupně, že žadatelem požadované informace jsou obsaženy ve složkách (tzv. manipulačních knihách), na které se vztahuje stupeň utajení. Bližší přezkum splnění formálních a materiálních podmínek řečeného institutu však nadřízenému orgánu nepřínáleží.
- 34 Nadřízený orgán konečně také poukazuje na to, že orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí uvedl, že se o žadatelem specifikovaných informacích nevedou žádné statistiky ani výkazy, jako je tomu v jiných soudních agendách. Dále podle orgánu prvního stupně platí, že tyto informace jsou přístupné pouze osobám s příslušnou bezpečnostní prověrkou určeným rozvrhem práce. V této souvislosti nadřízený orgán odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 8 A 40/2017-52 ze dne 12. 3. 2020, jenž upozornil na to, že „změnou formy, případně utříděním či jiným zpracováním se při zachování její podstaty z utajované informace nestane informace, jež režimu utajení nepodléhá“. Městský soud v Praze dále ve svém rozsudku zdůraznil, že „prostřednictvím utajení je chráněn obsah informací, nikoliv jejich forma, tj. jejich původní nosič“. Podle názoru nadřízeného orgánu nelze v projednávaném případě bez dalšího vyloučit, že se žadatel domáhá v zásadě téhož, tj. utřídění utajovaných informací a jejich zpracování do podoby „statistických“ údajů, byť v podobě uzavřených (ano/ne) otázek.

V.

Závěr

- 35 Vzhledem k výše uvedenému proto nezbyvá než uzavřít, že žadatelovo odvolání není důvodné. Orgán prvního stupně na rozdíl od svého předchozího rozhodnutí o odmítnutí žádosti tentokrát své závěry řádně odůvodnil v intencích pokynů formulovaných nadřízeným orgánem v rozhodnutí č. j. MSP-475/2024-OSV-OSV/2 ze dne 25. 6. 2024. Rozsah odůvodnění se pak odvíjel od skutečnosti, že původcem utajovaných informací není dotázaný soud, nýbrž zpravodajské služby či policie. Jako další rozhodující okolnost je pak třeba vzít v potaz to, že žadatelem požadované informace jsou evidované v manipulačních knihách, ke kterým mají přístup pouze osoby s příslušnou bezpečnostní prověrkou, pokud tak bylo určeno rozvrhem práce dotázaného soudu. K tomu je třeba připomenout, že o těchto informacích se nevedou ani žádné přehledy či statistiky, ze kterých by bylo možno vyhledat žadatelem požadované údaje. Nadřízený orgán konečně poukazuje také na to, že z žádosti o informace ani z žadatelova odvolání nevyplývá, že by byl oprávněn seznamovat se s utajovanými informacemi.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. et Mgr. Jacek Morávek
vedoucí oddělení styku s veřejností
Ministerstva spravedlnosti ČR

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník:

- 1) Jan Cibulka, [REDACTED]
- 2) Vrchní soud v Praze, Náměstí Hrdinů 1300, 140 00 Praha - Pankrác, DS: 3fvabbh